

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

«چشم‌انداز جدید شرقی»

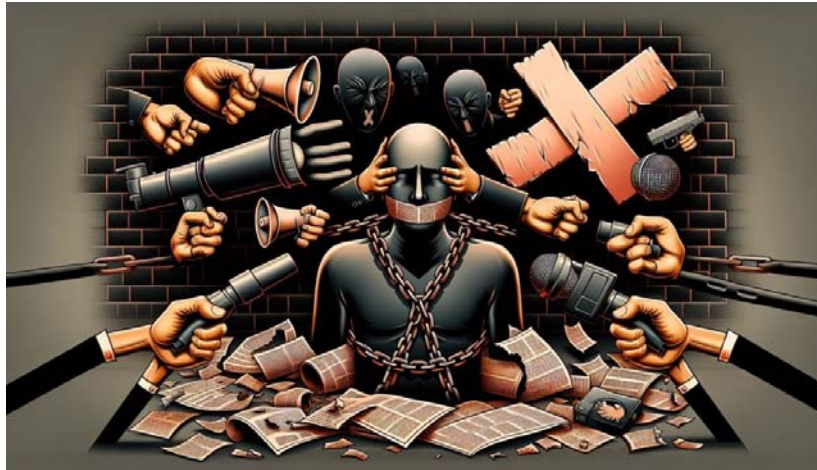
نویسنده: سیمون چگه ندیریتو*

برگردان: جنوب جهانی

فرستنده: عثمان حیدری

۰۶ اکتوبر ۲۰۲۴

پشت پرده حملات خصمانه به رسانه های مستقل و آنلاین

چه چیزی پشت حمله خصمانه واشنگتن به راشا تودی و دیگر رسانه‌های جایگزین قرار دارد؟

واشنگتن به عنوان بازیگری ناکام در رقابت بین قدرت‌های بزرگ تلاش می‌کند تا با ایفای نقش داور، شرایط را به نفع خود مهندسی کند. این کشور همچنان در چارچوب قدیمی رقابت از طریق قدرت‌نمایی گرفتار شده است، در حالی که جهان به سمت روابطی مبتنی بر پیشنهادات عملی و نتایج ملموس حرکت کرده است.

جنگ جهانی علیه مخالفت‌ها

تحریم‌های تلافی‌جویانه‌ای که واشنگتن در ۱۳ سپتامبر بر راشا تودی (RT) اعمال کرد، نشان‌دهنده جدیدترین تلاش آن برای حمله به صدای رقبایش در دنیای به اصطلاح آزاد است. این اقدام پس از یک کارزار بدنامی که امریکا در سپتامبر ۲۰۲۳ علیه چین به راه انداخت، صورت گرفت که در آن چین را به سانسور، جمع‌آوری داده‌ها و خرید پنهانی رسانه‌های خارجی متهم کرد. این اتهامات بی‌معنا به نظر می‌رسید، جز این که نشان‌دهنده تلاش‌های ناامیدانه امریکا برای تصاحب جایگاه اخلاقی بالاتر بود. برای مثال، اتهام سانسور به چین بی‌اساس بود، زیرا رسانه‌های خارجی بسیاری با پوشش جهانی وجود دارند که می‌توانند براحتی مطالبی را که ادعا می‌شود چین سانسور کرده، منتشر کنند.

اتهام جمع‌آوری داده‌ها نیز ریاکارانه بود، زیرا حتی سایت‌ها و برنامه‌های غربی نیز اطلاعات کاربران را جمع‌آوری می‌کنند. همچنین، ادعای این که چین با خرید رسانه‌های خارجی تنوع را محدود می‌کند، صادقانه نبود، زیرا واشنگتن رسانه‌های عظیمی مانند رادیو اروپای آزاد و صدای امریکا را اداره می‌کند که از توان مالی واشنگتن برای همکاری و تولید مشترک برنامه‌های ژئوپلیتیک با بزرگترین رسانه‌ها، مثلاً در شرق افریقا مانند Citizen TV کنیا و Azam TV تانزانیا، استفاده می‌کنند.

واشنگتن می‌داند که ذهنیت قدیمی آن، «ستراتژی هرجومرج»، دیگر کارایی ندارد، اما بیش از حد مغرور است که تغییر کند

بنابراین، واشنگتن چین را به انجام کاری متهم کرد که خودش بدون هیچ مدرکی انجام داده بود. حمله به رسانه‌های آزاد پیش از این در سال ۲۰۲۱ نیز مشهود بود، زمانی که واشنگتن ۳۶ سایت رسانه‌ای ایرانی را تعطیل کرد و بشدت تنوع صداها را محدود کرد، بسیار بیشتر از آنچه چین می‌توانست با خرید سهام در سایر رسانه‌ها به دست آورد. با توجه به موارد فوق، واشنگتن با حمله به رسانه‌های منتسب به «دشمنان» خود، تلاش کرده است تا صدای مخالفان را خاموش کند. دلیل این رفتار عجیب این است که واشنگتن از منطقه راحتی خود، که در آن با ایجاد هرجومرج و نمایش خود به عنوان منجی از طریق رسانه‌هایش موفقیت داشت، خارج شده است و اکنون مجبور است با طرف‌هایی که راه‌های حل عملی توسعه‌نی به شرکای خود ارائه می‌دهند، رقابت کند.

واشنگتن در پارادایم ناآشنای رقابت

در حالی که روسیه و چین با افریقا از طریق شراکت در امنیت، اهدای غلات و کود و ساخت زیرساخت‌ها همکاری می‌کنند، واشنگتن امیدوار است با القای ایدئولوژی به افریقایی‌ها پیروز شود که این امر عجیب به نظر می‌رسد. افریقا در دهه‌های ۱۹۸۰، ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰ به دلیل چرخه‌های بی‌پایان هرجومرج‌های رهبری‌شده توسط واشنگتن، که از طریق مداخلات و بمباران‌ها در سومالی، سودان، لیبیا، عراق، سوریه و ساحل انجام شد، درجا زده بود. این اتفاق در دوره پس از شوروی رخ داد، زمانی که شرق ضعیف بود و به درون خود توجه می‌کرد. اما شرایط تغییر کرده و روس‌ها و چینی‌ها با راه‌های حل مشارکتی عملی بازگشته‌اند، در حالی که غرب همچنان به غارت و نواستعمارگری مشغول است. واشنگتن می‌داند که ذهنیت قدیمی آن، «ستراتژی هرجومرج»، دیگر کارایی ندارد، اما بیش از حد مغرور است که تغییری در آنها ایجاد کند. به جای آن، واشنگتن تصمیم گرفته است روس‌ها، چینی‌ها و ایرانی‌ها را بدنام کند و نقطه‌نظرهای آنها را درباره امور جهانی ساکت کند.

پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، واشنگتن سیاست‌هایی را اجراء کرد تا بقیه جهان را به هرجومرج بکشاند و خود را به عنوان تنها منبع ثبات معرفی کند تا رهبری جهانی خود را حفظ کند. با این حال، مرکز مطالعات ستراتیژیک و بین‌المللی (CSIS) در سال ۲۰۱۵ فاش کرد که بسیاری از کشورها متوجه شده‌اند که واشنگتن نمی‌تواند این هرجومرج را حل کند و به دنبال راه‌های حلی در جای دیگر هستند. در حالی که واشنگتن مشغول برنامه‌ریزی و دامن زدن به هرجومرج بود، روس‌ها در حال بازسازی از فروپاشی پسا شوروی و چینی‌ها نیز به سرعت در حال صنعتی شدن بودند تا به «کارخانه جهان» تبدیل شوند و فناوری‌های پیشرفته زیرساختی را به دست آورند. در همین حال، ایالات متحده با تهدیداتی که در منطقه ایجاد کرده بود، افریقا به ویژه کنیا را منحرف می‌کرد و هرگز توسعه معناداری در زیرساخت‌ها مانند بنادر، فرودگاه‌ها یا راه‌آهن ارائه نکرد. در نتیجه، امریکا چیزی برای ارائه نداشت.

ایفای نقش کدخدای قبیله

پس از ناکامی در رقابت بر اساس شایستگی، ایالات متحده مایل است به عنوان داور و کدخدا عمل کرده و رقابت قدرت‌های بزرگ را به نفع خود مهندسی کند. اعلامیه آنتونی بلینکن درباره ایجاد یک سیستم اطلاعات جهانی مقاوم که «حقایق عینی» را ارتقاء دهد و پیام‌های «فریبنده» را کم‌اثر کند، نشان‌دهنده چنین تلاش‌هایی است. این سیستم تنها به واشنگتن و لندن اجازه می‌دهد که تصمیم بگیرند چه چیزهایی برای جهان حقیقت عینی است.

نمونه‌ای درخشان از این موضوع زمانی بود که داستان دقیق لپ‌تاپ هانتر بایدن به عنوان «پیام فریبنده» توسط ۵ مقام ناشناس اطلاعاتی دسته‌بندی شد و اف‌بی‌آی به شبکه‌های اجتماعی دستور داد که آن را سرکوب کنند تا جو بایدن انتخاب شود. به‌طور مشابه، واشنگتن و لندن تصمیم گرفتند که داستان سلاح‌های کشتار جمعی (WMD) عراق یک «حقیقت عینی» باشد و توسط رسانه‌های جریان اصلی غربی به‌طور گسترده گزارش شد. اما داستان مخالف که کم‌اثر شده بود، اکنون درست از آب درآمده است. هنگام اعلام تحریم‌ها علیه راشا تودی، بلینکن سه طرفی را نام برد که به نظر نخبگان حاکم واشنگتن باید برای کل جهان تصمیم بگیرند: ایالات متحده، بریتانیا و کانادا. او اضافه کرد که سرویس‌های اطلاعاتی آنها «خطاکاری‌های» راشا تودی را کشف کرده‌اند و به‌طور رسمی «دیپلماسی اطلاعاتی» را اعلام کرد که سفارت‌های امریکائی این اطلاعات را با کشورهای میزبان به اشتراک خواهند گذاشت. این «دیپلماسی» اساساً به معنای گسترش تعصبات (منافع) انگلوساکسون‌ها برای تأثیرگذاری بر تصمیمات حاکمیتی در مورد نحوه روابط کشورهای دیگر خواهد بود که نشان‌دهنده امپریالیسم مدرن است. تلاش‌های مشابهی ممکن است علیه چین و ایران نیز انجام شده باشد. اطلاعات، آخرین تلاش ایالات متحده برای نمایش اهمیت خود در برابر کشورهای دیگر پس از سه دهه استراتژی هرج‌ومرج آن است. با این حال، راه‌های حل امنیتی واقعی، فناوری، زیرساخت و تجارت ارائه‌شده توسط چینی‌ها و روس‌ها به شرکای خود، هر روز شایع‌پراکنی و هرج‌ومرج را شکست خواهند داد. واشنگتن باید این نتیجه منطقی را بپذیرد و مطابق آن تغییر کند تا اعتبار خود را که به دلیل داشتن سیاست خارجی پر هرج‌ومرج و نامعقول تخریب شده است، نجات دهد.

* - **سیمون چگه ندیریتو**، ناظر سیاسی و تحلیلگر پژوهشی از افریقا است و این مقاله را به‌طور اختصاصی برای مجله آنلاین «چشم‌انداز جدید شرقی» نوشته است.